

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاست تفرقه بینداز و حکومت کن

(ترجمه)

خبر:

نتانیا هو، نخست‌وزیر اسرائیل روز پنج‌شنبه گفت که دولت او سیاست «روشن» را در قبال سوریه اتخاذ کرده است. به گفته او این سیاست بر خلع سلاح مناطق واقع در جنوب دمشق از بلندی‌های جولان تا جبل‌الدروز متمرکز است. (شبكة الجزيرة).

تبصره:

پایه و اساس فکری و استراتژیک موجودیت کیان یهود بر ایده «اسرائیل بزرگ» استوار است. به همین دلیل این کیان پوسیده ترجیح می‌دهد اطرافش مناطق خالی از سلاح باشد که ساکنانش نه عرب باشند و نه اهل سنت. چون سلطه بر اقلیت‌های قومی با دامن زدن به اختلافات مذهبی و نژادی برایش یک کمربند امن و هم‌پیمان به وجود می‌آورد. این کمربند می‌تواند مرزهایش را امن کند و نقش خط دفاعی اولیه را بازی کند، در حالی که خودش هم در مقابل، از این اقلیت‌ها حمایت می‌کند، کمک‌های خارجی برایشان جذب می‌کند و یا اجازه می‌دهد به شکل خودگردان یا با نوعی حکومت غیرمتمرکز جدا از دولت دمشق اداره شوند.

این چیزی است که امروز به روشنی دیده می‌شود؛ جایی که کشورهای مختلف تلاش می‌کنند دولت دمشق را از رسیدگی به مسائل داخلی‌اش دور نگه‌دارند و نگذارند جایگاه و قدرتی واقعی در میان مردم پیدا کند. به عبارت دیگر آن را ضعیف نگه می‌دارند تا با هر بادی که از سمت غرب می‌وزد، حرکت کند و در مسیری قدم بگذارد که میان دو گزینه مجبور به انتخاب شود؛ گزینه‌هایی که هر دو بد هستند و در نهایت به نفع نقشه‌های غرب و موجودیت کیان یهود تمام می‌شوند.

اتفاقاتی که امروز در سویداء رخ می‌دهد بخشی از نقشه غرب بر پایه ایجاد هر چه مرج کنترل شده بنا شده؛ گاهی به این بهانه که دولت و گروه‌های مسلح را سرزنش کنند و گاهی با ادعای حمایت از اقلیت‌های قومی. اما هدف نهایی این است که منطقه را به سمت یک نوع حکومت غیرمتمرکز ببرند. در بهترین حالت نتیجه‌اش یک منطقه خالی از سلاح می‌شود که دور تا دور آن را ایست‌های بازرسی امنیتی با اسلحه‌های سبک گرفته و این نیروهای امنیتی ممکن است از خود مردم منطقه باشند یا از طرف دولت که در نهایت تفاوتی ندارند.

اتفاقاتی که در سویداء رخ می‌دهد ممکن است بخشی از نقشه‌ای پنهانی باشد؛ زیرا این حوادث درست زمانی اتفاق افتادند که فشار جهانی بر کیان یهود در غزه زیاد شده بود و شاید هدف این باشد که نگاه‌ها را از غزه و از نقشه‌های اصلی این کیان غاصب دور کنند. اوضاع را عمداً رها می‌کنند تا خراب شود، ارتش و سلاح‌های سنگین را عقب می‌کشند، وضعیت بحرانی می‌شود و بعد ناگهان دولت سوریه وارد می‌شود و با زور همه چیز را پس می‌گیرد. این طور خودش را قهرمان نشان می‌دهد، افکار عمومی را با خود همراه می‌کند و می‌گوید تنها راه حل همین دولت مرکزی است و هیچ کس نباید دنبال حکومت محلی یا تجزیه دولت باشد.

این‌ها فقط احتمالات‌اند، ولی متأسفانه هر کدام‌شان در نهایت به نفع کیان یهود و نقشه‌های غرب تمام می‌شود؛ زیرا دولت کنونی سوریه به قدری ضعیف است که نمی‌تواند از آن حفاظت کند.

ای مردم شام! انقلاب‌تان از شما دزدیده شده و دولت‌تان روز به روز ناتوان‌تر می‌شود؛ اگر همین‌طور پیش برود، شام را تکه‌تکه و می‌بلعند. کیان یهود طمع زیادی به این سرزمین دارد و او از وضعیت و غفلت ما و از حمایت کامل غرب استفاده می‌کند تا حلقه محاصره را تنگ‌تر کند. رؤیاهایش نیز کوچک نیست؛ از راهروی داوود گرفته تا بلعیدن کل منطقه.

تغییر این شرایط فقط به دست مردم شام ممکن است. همان‌هایی که ذلت را نپذیرفتند و در آغاز انقلاب گفتند: «برای الله سبحانه و تعالی، برای الله سبحانه و تعالی». امروز هر کسی که دلش برای این سرزمین می‌سوزد باید با چشمی باز و قلبی آگاه وارد میدان شود. اگر نیاز باشد حتی انقلاب دیگری راه بیندازیم؛ چون اگر امروز ساکت بمانیم، فردا باید با خون فرزندان و عزیزان مان تاوان بدهیم.

ای مسلمانان! زمان خلافتی که الله سبحانه و تعالی وعده‌اش را داده، نزدیک است پس ما کجای کاریم؟

آنچه امروز در شام و دیگر سرزمین‌های اسلامی می‌گذرد، از ما می‌خواهد که با اراده قوی‌تری به سمت برپایی خلافت اسلامی بر متهج نبوت حرکت کنیم؛ زیرا این تنها راه نجات ماست و از الله سبحانه و تعالی می‌خواهیم که ما را از یاران واقعی آن خلافت قرار دهد، نه از کسانی که کنار گذاشته می‌شوند تا دوباره عزت اسلام را زنده کنیم، قوانینش را اجرا کنیم و با نور آن دنیا را روشن کنیم. چنانچه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِبِهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا * وَأَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضاً لَمْ تَطَّوُّوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ [احزاب، ۲۶-۲۷]

ترجمه: و الله (سبحانه و تعالی) کسانی از اهل کتاب را که با دشمنان (احزاب) همکاری کرده بودند از دژها و سنگرهای شان پایین آورد و ترس را در دل‌های شان انداخت؛ بخشی از آن‌ها را کشتید و بخشی را اسیر گرفتید و الله (سبحانه و تعالی) زمین‌های شان، خانه‌های شان، اموال شان و زمینی را که پیش از آن پا نگذاشته بودید، به شما داد (به شما میراث کرد) و الله منان بر هر چیزی توان دارد.

نویسنده: نبیل عبد الکریم

مترجم: حسین سلحشور

20 جولای 2025 م.

25 محرم 1447 ه.ق.